

Het Scheffer-Museum te Dordrecht.

Ter rechterhand des Vertrousters de uit ellende vrijgemaakten. De drie staande figuren noemt de schilder zelf „l'affranchi de Constantine, le serf du moyen âge, le Grec mo-

PORTRET VAN MADAME PLACE (?)

derne"; volgt de neger, *) die zijn geboeide handen om verlossing naar den Heer uitstrekt en op den voorgrond de overwonnen patriot naast zijn gebroken zwaard en standaard, wiens ketenen springen door de aanraking van Jezus' hand en die de eeuwige vrijheid vindt in den dood. De vrouw, haar hoofd vleiend op Christus' arm, stelt het berouw voor

Als bewijs voor welk een kunstwerk dit schilderij gold moge het feit gelden, dat de heer Fodor het in 1853 op de verkooping

*) Deze figuur werd op de reproducties, in Amerika vervaardigd, weggelaten. Propaganda voor de afschaffing der slavernij kwam in het land der slavenhalers niet te pas.

der galerij van Orleans kocht voor 52.500 frs.

Het oorspronkelijke pendant van dit époquemakende doek, Christus Remunerator, zagén wij nooit en kunnen dus moeilijk oordeelen over de waarde der verfbehandeling in deze tweede populaire verheerlijking van Jezus. Wel treft ook in de afbeeldingen, menigvuldig over de wereld verspreid, de statige magistrale figuur van den „Vergelder", die hier met zijn omgeving opnieuw bewijst welke klassieke gaven Scheffer bezat in het schilderen van handen en draperieën.

Verklaring der figuren: Van den rechterkant der schilderij beginnend, in de schaduw, de tyran met een vrijwilligen slaaf aan zijn voeten, goud in het slijk zoekend; er naast het oproer met fakkel en dolk, de huichelaar, de godslasteraar, de trots en de met den zondebeker in de hand neerzinkende wellust.

Op den voorgrond: de boetvaardige Magdalena, Saulus die Paulus werd en de verloren zoon. Zij vormen met hun drieën den overgang van de Duisternis naar het Licht. In dat Licht groepeeren zich de arbeid, de weldadigheid, brood en kleeding gevend aan de lijdende menschheid, die een toevlucht zoekt bij Jezus; verder de barmhartige Samaritaan, de vaderlander, die vol dankbaarheid zijn verbroken ketenen en degen ten hemel heft. Zittende figuren: leeraar de wet van Christus onderwij-

zend, de Christelijke gelijkheid: een protestantsche naast een non, de reinen van geest en gemoed: kind met moeder.

Er is in dit alles veel dat aan de Italiaansche school herinnert, maar in de compositie ook veel eigens en in de uitwerking iets moderns. Deze meening neerschrijvend komt ons onwillekeurig de karakteristiek voor den geest, die Scheffer van zich zelf gaf in een brief uit Amsterdam, gedateerd Oct. 1849:

„Je sens si bien tout ce qui me manque, — non pour compléter mon talent, ce serait folie d'y songer — mais pour rendre suffisamment ce que je désire exprimer, et pour avoir un côté tout-à-fait saillant. Quand on